Cap. VII. Τὰ δὲ

Θεοφράστου Περὶ φυτῶν ἱστορίας Θ' (Ζ) ζ' 8

τὰ δὲ ἕτερα αὐτὰ μὲν οὐδὲν ἐν
σπερμοφορεῖ, δοκεῖ δὲ οὐ αὐτὰ διὰ
τὸ μὴ φανερὸν εἶναι τίνων τοῦ καρποῦ·
ἔστι καὶ τὸ οὖδος τινῶν ἀμαυρόν· ἀλλ'
ὅτι βραδέως καὶ χαλεπωτέρως παραγίνεται, τῇ φυτείᾳ χρῶνται μᾶλλον
ὅσαπερ ἐλέχθη καὶ κατ' ἀρχάς. καίτοι
διατείνονται τινὲς ὡς οὐκ ἐκφύοντα καρπόν· αὗται γὰρ φέρουσι σολχάκια φάσσοφίγια καὶ σπεῖρα καὶ οὐδέποτε
βλαστεῖν οὔτε βρασλλον οὔτε ἐλίνον
οὔτε συσύμφυτον οὔτε μυνδάν· σπειρᾶσθαι γὰρ καὶ ταύτης. ἀλλ' ὅμως ἐκείνο ἀληθέστερον οἵ τε σπειρᾶσθαι φάσκοντες καὶ τούτων εἰσίν, ἥ τε τῶν ἀγρίων φύσις ἐπιμαρτυρεῖ· καὶ γὰρ ἐρασυλλός ἐστιν ἄγριος, ὃν καρπίζοντες ἐκ τῶν
ὀρῶν φυτεύουσι καὶ ἐν Σιμυνῷ καὶ
Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ Ὑμηττοῦ· παρ' ἄλλοις
δὲ ὅλως ὄρη σκληρὰ καὶ χόροι καθάπερ ἐν τῇ Θρᾴκῃ· καὶ σύμβρυον δὲ
τὰλλα ἀριμυτέραν ἔχοντα τὴν ὄψιν·
ἐρασυλλὸς δ' ἐνίοτε καὶ ἀκαυστελῶς θυμώδης·
δῆλον ὅτι ταύτην τὴν γένεσιν λαμβάνει.

Πρὸς
Χλωρίς Μύρα

ἐν γὰρ αὐτῇ Εὐρώπης οὐδὲν ἐστὶν ἔξω τῆς
Τρίτος αὐτὴ δ' ἀρίστη τῶν Χλωρίδος οὖν τῶν θ'η' 4
τῇ ὡραῖα θαύματα χώρα ἀλλ' ὧν τῇ αἰνα-
νιχωρηνίᾳ κυμάνῃ δι' μᾶλλον ὡραῖ ἄρ-
κτον. τόσοι δὲ τόσαν διαφέρουσι τῶν ἄλλω-
μένων! ἄρματα δὲ περὶ αὐτὴν οὐδὲν μία
αἰνῆ τοῦ περὶ κοδηρανῆ ἀνεξωρεῖνη-
σοῦ γὰρ τῶ περὶ θρέψιν τόμενα ῥᾶδια,
κοδηρανῆ τὸ τι τῇ νόρδῳ ὡρεσκεμερίῃ
τῇ ἐκμένῃ εἶναι καὶ ἄνω! αὐτὰ μεκρᾶν
τινὸ καὶ ἀνόδυνῃ αἰνῆ εὐωδίαν ἔχει. καὶ
περὶ μὲν τῶν εὐόσμων ἄρα τοσοῦτον εἰρήκ-
σθω.

Θεμάτων Πρὸς ἐμοῦ θεμάτων

ἡ τῶν δ' ἐν ταῖς ψυχροῖς αὐτὰ ὀδμῶν εἰκόνες
μόνον τὴν εὐ τῇ γῇ γεραιστεῖν θέσιν πάν-
τας δ' γὰρ τὸ θέρμον τὸ αἰθέριον ἐκλύει μὴ
ἐν τοῖς ἀποσίλεσιν ὅτι δὲ πλεκτικὴ ὁμένων
ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῆς ὀπώρας πεσόσιν παρα-
πλήσιον γὰρ τὸ συμβαῖνον αἰνιστιρῖ ἐστιν ἐν γὰρ
ἡ θερμότης εἰς τὴν γῆν καὶ συγκρουομένη πύκ-
νοῦται δεῖ δὲ καὶ τὴν γῆν μήτε σαπρὰν μήτε πίμ-
ραν εἶναι μήτε γλίσχραν διὰ γὰρ τὴν ὑγρότητα
καὶ τὴν γλισχότητα οὐχ ὁμοίως ἐργάσεται τὸ
θερμόν, ἀλλὰ χρὴ τοιαύτην εἶναι μήτε τὸ ὑπὸ
τοῦ ἀέρος δίκισθαι ψυχρὸν τὸ τι ὑπ' αὐτῆς

Τρόπος Πρὸς ἐμοῦ εἶναι
Θ'(Z) ιη' 11-2

ἀερμὸν αὐξανόμενον καὶ ἀπρόσκοπον ἀπαντᾶν γὰρ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ ἀρίδηλον ἐν Ἴρᾳ τῇ νῆσῳ Μαυρουσίᾳ, ἐν δὲ τῇ Θρᾴκῃ καὶ τοῖς ἄκροις μικροῖς ἀέρμοσι καὶ ἀσυστάτοις ἀνέμοις ἀσυστάτοις καὶ ἀσυμμέτροις καὶ γὰρ ἡ κλεψύδρα μαλακὴ κρᾶσις ποιεῖ καὶ ὁ κηρὸς ἐπίκοινος· ἐν δὲ τοῖς αὐλοῖς καὶ χειμῶσι διὰ τὴν μαλακοῦσι τὸν ἀέρα οἱ ἀόμμοι· οὐκ ἴσον γὰρ ἡ ἀντιστάσεις. ἐξαιρεῖν δὲ τὴν ἀέρος ἀπαρεμποδίστους καὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἀνέμοις κατὰ τὸν ἀέρα καὶ δυνάμεις κατὰ τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἀέρα.

Χωρίς φέρομαι

περί δέ τήν Θρᾴκην εἶναι μέν καί ἕτέραι οὐκ ὀλίγαι, ἰσχυροτάτην δέ ὡς εἰπεῖν τήν ἴσχαιμον, ἣν δή χίζουσιν οἱ μέν κεκτημένοι τῆς βρεβάς οἱ δέ καί σφοδροτέρας διατμηδείσης ἴσχειν τε κωλύειν τήν χύσιν. (ταῦτα μέν οὖν ὥσπερ εἴρομεν ἔοικε δηλοῦν τό κοινόν.) τῶν μέν οὖν ἔξω τόδε τῶν οἱ βαρμακωδέστατοι οὗτοι.

Θεόφραστος Περί φυτῶν ἱστορίας Θ' κεφ. 3

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀνθρωπ.
Ἑλμ.

ἡ θέλμις εὐμεγέθεις ἐνίοις ἔθνεσιν· ἔχουσι γὰρ
ὡς ἐπὶ πᾶν Αἰγύπτιοι Ἄραβες Ἀρμένιοι οὐδὲν
Μαλαδίδες Σύροι Κίλικες· Θρᾶκες δ' οὐκ ἔχουσιν
οὐδὲ φρύγες· ἐν δὲ Ἑλλήνων Θηβαῖοι τε οἱ
περὶ τὰ γυμνάσια καὶ ὅλως Βοιωτοὶ· Ἀθηναῖοι
δ' οὐ. πάντων δὲ τῶν φαρμάκων ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν
βελτίω τὰ ἐκ τῶν ῥιζοτόμων καὶ πρὸς βορρᾶν
καὶ ζεφύρου δὶ ὃ καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ τὰ ἐν ταῖς
Αἰγαῖς ἢ τὰ ἐν τῷ Τελέθρῳ φασὶ ζεφύρια γὰρ·
τὰ δὲ Τελέθρου εὐοσμοτ.

Θεοφράστου Περὶ φυτῶν ἱστορίας
Θ' κ' 5

[Πρ. 11/24 Δεκ. 1938]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Νίσομα

[illegible]

[illegible] συμφέρει [illegible]
ος [illegible] τῶν Αἰγύπτιοι Ἄραβες [illegible]
ἐπαΐα δὲ Σύροι Κίλικες [illegible]
οὐδὲ φόρους λῶν δὲ Ἑλλήνων [illegible]
πρὶν [illegible] γυμνάσια καὶ ὅλως [illegible]
δ [illegible] πάντων δὲ [illegible]
βελτίω τὰ ἐν τῷ χειμῶνι [illegible]
καὶ [illegible] ὅ [illegible] τῶν ἐν Εὐβοίᾳ [illegible]
Αἰγαῖς ἢ τὰ ἐν τῷ Τ[illegible] τὰ δὲ Τελ[illegible]ρον εὐσιον.

[illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Χλωρίς

σελ

αγαθὸς δὲ καὶ τὴν χίονα ὅτι ἀναζωπυροῖ μανεὶς τὴν γῆν καὶ

φύσιν τε καὶ ἀρχὴν ἐφυτεύσατο. τὸ δὲ μέγιστον αὐτὸν

εἶναι καὶ ἰσχύειν ποιεῖ τὴν γεῦσιν. ἡ γὰρ αὐτὴ

σύμμετρος οὖσα αὐγαῖς διὰ τὴν φύσιν καὶ χρῶμα

καὶ αἱ θερμαὶ εἰσφοραὶ καθαρῶς ἢ ἐρασμιαὶ

ὁ πόνος καὶ ἡ τροφὴ καὶ ἡ λιγνύς, πρὸς γὰρ

τοῖς ἄλλοις ποιεῖ τὸ δ' χρῶμα καὶ τὰ εἰκόμενα

καθαρῶς ἢ ἐν ταῖς ἐργασίαις ἐλεγὴν τὸ γῆς. οὐδὲν

δὲ ἔλαττον ἄλλα πάντων μιγνύμενον ὁ πρίκων ἀπο

πρὸς τὴν ἀκμὴν ἐν ὑδάτων καὶ βρᾶς χειμῶνος καὶ

πνεύματα ὁποῖα γὰρ ἂν ἢ ἐν ἀέρι καὶ τὸ σῶμα

αὐτὰ ἀνθεῖ ἐν ἀνθεῖ δ' καὶ ἡ δόρμα καὶ τὴν

ἕδος φέρει οὐδὲ ἀρόσιμα μόνα δὲ καὶ ἡ θύσεις

ἐν χώρᾳ ἢ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ καὶ τὸν πλεῖ

ὡς πῦρ καὶ ἐν τῷ δὲ τῶν ἐλεγὴν πολλοὶ γὰρ

οὖσαι λίπαι καὶ φαῦλαι ἐκ τῶν ἐλεγὴν γίνεται

διὰ τοῦτο ἀφθὰ κεῖται καὶ ὡς δ' ἀπὸ τῶν

ἐμπῶν ἢ ἀγαθὴ χῶρα καὶ χειμῶνων δεῖ καὶ

πολίτων ἐν γὰρ τοῖς καὶ τὰ νῶτα ἐκμόλα

πορφαίνει ποιοῦσιν ὡς ἐν τῷ νοῦ καὶ ἐρυσφ-

ῶδες δ' δὲ χωμὸν πλύσας καὶ καρπώσας τὰς

ῥίζας σύμμετρον εἰς τὸ ἔαρ ποιεῖ τὸ μεγέθος

ὅλως δὲ καὶ τὴν χώραν ἂν εὐγενεστέραν

λάβῃ μανεῖ. διὰ ταῦτα δὲ τὴν αἰτίαν καὶ εἰς

θεωρίαν Πεφυκὼς

αἴτιον Γ ιγ 4-5

Χωρίς
Ἑλληνόπαιδα

ἴσως ~~ποτέ τε~~ αἱ αὐξήσεις βαρεῖαι γίνονται καὶ
ἐπώδυνοι καὶ ἐλπίσεις ἔσται δοκεῖν μὴ καλὰ τὸ
χρῆν ἀποδίνεσθαι τῶν ἐν ταῖς ἀλαπαῖς ἀλλ'
καὶ σφαλερὰν ἐς σφᾶς καὶ τὰ περὶ Ἑλλὰς ποιεῖν.
ἰσχυραὶ γὰρ τῆς ὁρμῆς γιγνόμενης διὰ τὸν ἀέρα
ὁμοῦ καὶ τοῦ ἀέρος ἐνορεοῦντος βαρεῖαι καὶ
καὶ αἱ αὐξήσεις καὶ αἱ ἐλπίσεις γίνονται τοῦδε
μὲν οὖν ἐν ταῖς τῆς χώρας διαφοραῖς ἕκα-
στα

16' 11 Περὶ δὲ τῶν νοσημάτων ἐπὶ τῶν πνευμάτων ἐπιζῆτ-
ήσιμα, ὅσα ἀέρια ἐστὶν ἐλπίδες μὴ βαρύνεσθαι
ταῦτα δὲ ἐστὶ πολλὰ ἄλλα φρόνιμα μὲν φανερά,
πεσόντα δ' οὐ δεόμενα ἄλλου δι' ὀλιγωρίας
τῆς τῆς ὠφελείας ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἀνάγκη τῆς κα-
χρῆν ἔσται ὅν τοιοῦτο ἐστὶ ὁ ἀὴρ πρὸς πάθος
ἐπὶ τοῦ πνεύματος ἢ καὶ ταῦτα συμβαίνει
καὶ κατὰ λόγον τὴν ἐπιζήτησιν γίνεται. τὸ δὲ πνεῦ-
μα τὸ τοῦ μὲν ψυχροῦ φύσει τῶν τόπων ἐς
τὴν ἐγχώριον ἀεὶ ἂν εἴη καὶ ἀέρα ἐν τῷ Πόντῳ καὶ
τῇ Θράκῃ τοῖς δ' ἀλεεινοῖς καὶ τοῖς ἐνδον
ἢ ἐπιγόρα καὶ ἀέρα ἐν Εὐβοίᾳ δηλῶ δὲ καὶ
πνεῦσις ἐς ὄνου αὐτὸν καὶ ὄνου καὶ σταθμῶν
τινὰ καὶ ὅλου πνεύματος, ἀλλ' ἢ [illegible]
[illegible] πολλοὶ [illegible]
αὐτὸν [illegible]

<Πρόσον (Πειραιεύς) 10/23 Αὐγ. 1938>

ὀρὴ
φυτὰ Χλωρίς
Μύρρινη
δάφνη

Θεοφράστου Περὶ φυτῶν Θ' ἐν 1-2
(ἐκδ. Τεύβνερ)

Cap. V. Ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἄρωτον ἐνχρώμενα
οὐδὲν γὰρ ὁ τῷ ὄξει λόγου λέγεται παρὰ τὰ
ποιεῖ τῶν δένδρων ἃ καὶ φελόφυχρά τε καὶ
χάνει καὶ ἴσθι καὶ παρ' ἡμῖν οἷον πεύκη δρὺς
ἐλάτη πύξος δεῦς βάλανος φιλύρα καὶ τὰ
ἄλλα δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνιδὸν γὰρ οὐδὲν ἴδιον
παρὰ ταῦτα ἔστιν ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἄλλων
ὑλημάτων ἔνια ἃ τοῖς φυχροῖς ἐπὶ τοῦτους
καὶ ἀσφαλὲς ἐνταῦθα ἀφίεσθαι εἰ δὲ τὰ φαρμακώδη
ταῖς ῥίζαις καὶ τοῖς σπέρμασι οἷον ἐλλέβορος
ἐλατήριον σκαμμωνία ἐνιδὸν πάντα τὰ ῥιζο-
τομούμενα τὰ μὲν γὰρ ἐν τῷ ὄξει καὶ τὴν ἑρμόν
γίνεται τὰ δὲ πηγὴ ἐν ὄξει καὶ τὸν παρ-
νασσὸν καὶ τὸ πήλιον καὶ τὴν ὄξος καὶ τὸ τῆς
λέβριον καὶ ἐν τούτοις δὲ ἔνιοι φασὶ πλεῖστον
πολλὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ καὶ ἐν τῇ
Δαμασκηνῇ φαρμακώδεις γὰρ καὶ αὗται τῶν
δὲ ἰνδῶν οὐδὲν ἐν ταύταις πλὴν τρεῖς ἐν τῇ
Ὑλλυρίδι καὶ περὶ τὸν ἀτλαντίαν ταύτην γὰρ
χρηστὴ καὶ σολὸ διαφέρουσα τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐν
τοῖς ἀλλοτρίοις καὶ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν ὡς περ
ἀντιμίμημα τὸ ἰνδῶν ἔχουσι δὲ καὶ πυρόβολον οἱ
οἱ ἀλλοτριοῖ μᾶλλον ὡς περ Κρήτη Λυκία Ῥόδος, μάστιχ
δὲ καὶ τὰ θράμνα ὀρὴ καὶ τὰ Φρύγια. ---
4 πόδι πλ[illegible] γίνεται ἡ μύρρινη ἡ δάφνη [illegible] ἐν τῷ ὄρεσιν. ---
Πρ. 8/21 Ἐνετ. 187

Χλωρίς

Ἡ Θρᾴκη δ' ἰσοῦται ἴσως ὃ ἔχει καὶ ἄλλον
ἐν καινοπρόσωπον ἢ λαν· ἔτι γὰρ
Ἑρόδοτος δοκεῖ τὰ ὄρη τὴν Μακεδονίαν
καὶ ὅσα τῆς Θράκης καὶ ὄρη Ἰταλίαν